

Schiță de portret

Au redefinit ideea de profesionalism în bibliotecă, și-au adus contribuția definitivă la dezvoltarea serviciilor oferite utilizatorilor, pe care i-au atras spre bibliotecă - cu un surâs pe buze, o vorbă bună și multă răbdare...

Sunt colegele noastre - Maria Mureșan, Emilia Vidican și Ana Todea - care și-au dedicat o mare parte din viață pasiunii pentru carte, lectură și lucrul bine făcut.

Este felul nostru de a le mulțumi...

Maria Mureșan

- *Bună ziua!...Doamna Maria?...*

Ușa secției Împrumut-științe Socio-Umane se deschide încetîșor... O tânără înaintea discret, încercând să nu deranjeze cititorii aflați deja între rafturile secției.

- *Bună ziua!... Doamna Maria?*

Și ea, și alți cititori de toate vârstele, care au căutat-o în ultimele luni pe colega noastră Maria Mureșan, par surprinși de răspunsul nostru:

- *S-a pensionat!?*

Și rămân o clipă pe gânduri...

Venită în Biblioteca Județeană Mureș în urmă cu aproape 20 de ani, a devenit repede apreciată și preferată de cititorii de toate vârstele, începând de la copii până la pensionari. A știut mereu să-i întâmpine cu zâmbetul pe buze și cu sufletul deschis, ajutându-i să pătrundă pe „tărâmul cărții.”

Fire dinamică și volubilă, cu spirit gospodăresc, a fost preocupată mereu să capteze interesul cititorilor pentru lectură. Știa că bibliotecarii au responsabilitatea de a-și educa publicul cititor, să-l facă să citească nu doar pentru distracție, ca să-și umple orele și zilele, ci și pentru îmbogățirea cunoștințelor, pentru dezvoltarea personală.



Ea însăși un perfecționistă, cu reale abilități de comunicare, a mizat în viața profesională, de-a lungul anilor în care destinul său s-a împletit cu biblioteca, pe dorința de a evolua, fiind mereu în centrul unor activități pentru popularizarea cărții. Stau dovadă sutele de afișe întocmite de Maria pentru expozițiile temporare de cărți de la secție.

Ca om care a crezut în puterea culturii, așa cum a învățat de la foștii săi colegi, pensionați deja de ceva vreme, a știut să nu renunțe la principiile și convingerile impuse de meseria de bibliotecar, că este bine să fii ca „*un elastic*.” tolerant, atent, dar și drastic atunci când este nevoie. A transmis mai departe colegilor tineri principiul că „*lucrul bine făcut este întotdeauna interesant și de aceea aduce bucurii*.”

Dacă ai norocul să faci ceea ce-ți place, viața este mai ușoară; nici nu simți efortul pe care trebuie să-l depui, nu simți oboseala.

Modestă, tăcută, muncitoare, uneori poate prea exigentă cu cei din jur (cu colegii), a încercat să-și educe tinerele colege, să le învețe ce înseamnă să faci o meserie cu suflet, să le învețe că în viață nu te ridici prin bani, ci prin ceea ce ești și ceea ce faci. Ne-a învățat că meseria de bibliotecar merită respectată, că succesul în această meserie cere pasiune, înțelepciune, îndrăzneală, perseverență și capacitate de dăruire.

S-a adaptat rapid la cerințele moderne ale lumii bibliotecare și a contribuit la modernizarea și implementarea unor programe și servicii noi aduse cititorilor, raportate la cerințele timpurilor noastre (internet, catalog on-line).

Prin modul ei de a fi cald, amabil, prietenos, a reușit să-și atragă de partea ei nu doar colegii, ci și cititorii, ca dovadă că o mai caută și azi după câteva luni de la pensionare.

Maria a fost mereu preocupată de ridicarea permanentă a nivelului profesional, a știut prin abilitatea și atitudinea ei pozitivă să-i mobilizeze și pe colegii cu care a lucrat la secție să-i calce pe urme, să-și focalizeze atenția spre performanță, să adopte toți principiul „*contează calitatea, nu cantitatea*.”

Acum, când s-a constatat o reducere a interesului pentru lectură, când oamenii au devenit mai grăbiți, obsedați de televizor, telefoane mobile și internet, au descoperit prin bibliotecara Maria Mureșan oaza de liniște și pace de care aveau nevoie câteodată și pe care ți-o poate oferi biblioteca.

Maria știa să ajungă la sufletul oamenilor, știa că important nu este să știi să vorbești, ci să știi să-l asculți pe cel din fața ta!

Iar, prin cititorii ei, biblioteca a devenit pentru Maria locul în care a strălucit cu adevărat.

Anca Chircea
Biblioteca Județeană Mureș

Smerita doamnă - Emilia Vidican

Vine o vreme când se cuvine a fi *marcat* drumul trecerii prin această viață. Până la urmă rămâne doar o modestă chestiune de bun-simț. Asemenea acordării distinctive a numelor de străzi, instituții. Și care, totuși, au devenit necesitate existențială.

O persoană își împlinește traiectul, pe lângă familie, și profesional. Dacă facem calculul orelor petrecute la serviciu în decursul anilor, ne vom da seama de ceva uluitor... Că am suferit, fără să ne tratăm, de amnezia noțiunii de timp.



Sunt gânduri care mi s-au năzărit atunci când am simțit că trebuie să mărturisesc ceva despre și pentru **Emilia Vidican**, la comanda sentimentului colegial. Al *colegialității* pe care mi-a împărtășit-o această smerită doamnă a bibliotecii.

Se poate vorbi în fraze mai lungi despre un om decât lungimea frazelor pe care acesta le-a rostit, dar cel mai potrivit pare a fi citarea spuselor și faptelor sale.

Dacă aș fi prea laudativ, aș risca cultura zicalei cu pomul. Asemenea temerii acordării vreunei diplome, când, oarecum, ți se sugerează că *îți mulțumim, ai fost bun, de-acum poți să pleci...* CV-uri, chestionare și altele se pot realiza destule și servesc la evaluări ș.a.m.d. Din câte știu, acestea, în cazul Emiliei, au fost întotdeauna bine întocmite și binevăzute. Într-atât, încât numele ei se asocia cu cel al secției. Ajunsesse să sufere, să se simtă rănită, pentru o carte distrusă, pierdută!

Prin râvna sa cotidiană, Secția *Cartea Tehnică* (înființată în 1974) a devenit o expresie a legăturii dintre tradiție și noutate, ajungând la 31 de mii de volume. Emilia a conștientizat că nu va dispărea cartea iar biblioteca va avea tot mai mult un rol de mediator între tradiție și inovație.

A creat și perfecționat un instrument de informare deosebit de util: *catalogul analitic pe subiecte* din domeniile electronică, electrotehnică, informatică, management, marketing, construcții de mașini. Acesta îmbină tradiția cu modernitatea și cuprinde publicațiile apărute după 1975 și până în prezent, completând în mod fericit vedetele de subiect din baza de date. Catalogul pune în valoare conținutul cărții și oferă informații rapide.

Emilia a îndrumat cititorii printre rafturi, într-un mod *activ*. Sunt sigur că mulți studenți îi pot mulțumi pentru bibliografiile pertinente oferite întru realizarea lucrărilor de licență sau disertație.

Pentru a veni în sprijinul elevilor la întocmirea referatelor, a ținut la zi fișierul analitic *Personalități ale științei și tehnicii românești și universale* care a avut/are deosebită utilitate în realizarea unor medalioane dedicate, ca *Pierre Curie, Grigore Antipa, Emil Racoviță, Ziua Radiodifuziunii Române* ș.a. Tot aici, aș aminti și numeroasele rafturi și expoziții tematice de carte organizate cu rigurozitate și probitate, conform calendarelor anuale de aniversări culturale.

Când tehnologiile informaționale i-au determinat pe utilizatori să-și regândească cererile de informare și cititorii au venit la bibliotecă pentru a căuta informații într-o problemă personală, și nu numai cu scop cultural sau educativ, Emilia i-a ajutat să obțină cele mai variate informații din domeniile: inginerie, informatică, management, marketing, economie, cultura plantelor, reparații casnice, perseverând în a se informa despre noutăți.

Cumpăra din banii proprii reviste care puteau prezenta interes Secției *Cartea Tehnică*. Personal, cred că și acum, la pensie, mai cumpără și își informează/bucură nepoții, familia.

A fost nu numai o bună cunoscătoare a fondului de carte, ci și o specialistă în transmiterea informațiilor de specialitate, întotdeauna ghidându-se, probabil, după deviza că *utilizatorul este punctul de plecare și punctul terminus al fiecărei activități*.

Emilia Vidican a servit peste trei decenii biblioteca! E mult, e puțin?

Fie ca acel bilanț care nu operează cu contabilitatea, ci cu *instrumentele* bunătații - bătătorind drumul spre desăvârșire - să-i fie acceptat!

Horia Ioan Avram
Biblioteca Județeană Mureș

Bibliotecarul model - Ana Todea

Optimism, bunăvoință, toleranță, un zâmbet larg... toate îmbrăcate în haina profesionistului desăvârșit. Cred că aceasta ar putea fi cea mai scurtă, dar în același timp și cea mai complexă caracterizare a doamnei Ana Todea. Alte cuvinte sau apelative își pierd însemnătatea și riscă să transforme un demers ce se dorește a fi laudativ într-unul mult prea emfatic pentru a fi perceput la valoarea lui justă.



Se poate spune fără îndoială că Ana Todea s-a născut pentru a fi bibliotecar. Absolventă a Școlii Tehnice Postliceale de Biblioteconomie din București, în 1971, și-a început activitatea profesională la Reghin, la Biblioteca Orășenească, pentru a parcurge apoi un adevărat *cursus honorum* în cadrul Bibliotecii Județene Mureș, din anul 1981. Spunem *cursus honorum* pentru că *Ani* - așa cum ne-a îndemnat să-i spunem, indiferent de distanța care ne separa, în ani și cunoștințe - a parcurs toate stagiile unui profesionist care tinde spre perfecțiune: a coordonat activitatea Secției

Cartea Tehnică (1992-1999), apoi pe cea a Secției de Împrumut pentru Adulți (1999-2005), pentru ca din anul 2005 să-și desfășoare activitatea în cadrul Compartimentului de Informare Bibliografică.

Rezultatele eforturilor depuse de colectivele pe care le-a coordonat sau cele individuale - și trebuie să recunoaștem că Ana Todea nu a avut niciodată „*tăria de a spune NU*” sau de a renunța atunci când era în joc renumele bibliotecii - sunt vizibile și azi și vin să completeze zestrea Bibliotecii Județene, dar și a județului. Pentru că oare cine nu știe că Ana Todea a inițiat și elaborat dicționarul biobibliografic *Oameni de știință mureșeni* (2004)? Cine nu știe că și acum - deși îndelungata activitate i-a îngăduit să se retragă în seninătatea familiei și a propriilor gânduri, departe de tumultul cotidian și al programului strict de 8 ore - ea continuă să lucreze și chiar are deja pregătit pentru publicare un nou dicționar de mari proporții, *Portrete mureșene*, care completează trecutul istoric al județului nostru prin prisma personalităților care i-au făcut cinste? Cine nu a avut prilejul de a beneficia de vastele cunoștințe și de calmul ei molipsitor atunci când nevoia de lectură, de orientare sau de înțelegere a mersului lucrurilor în bibliotecă ne-a îndreptat spre Ana Todea? Cine nu a simțit fiorul binecuvântat al solidarității de breaslă atunci când, în calitatea ei de președinte al asociației bibliotecarilor mureșeni sau ca membru în consiliul de conducere al aceluiași organism național (ANBPR), ne-a convins că relațiile personale și profesionale ne transformă din bibliotecari izolați într-o forță care încă nu și-a spus pe deplin cuvântul?

Dincolo de toate acestea, Ana Todea este un reper... Un reper pentru toți cei care au cunoscut-o și au avut bucuria de a lucra alături de ea... Un model uman și profesional, care și-a pus amprenta asupra noastră.

Da, suntem subiectivi, dar nu putem fi altfel! Nu când vorbim de Ani! Și, oricum, nu numai noi am descoperit în ea ceea ce ne dorim să devenim la rândul nostru. Dovadă clară sunt recunoașterile pe plan local și național, care au înscris-o în rândul profesioniștilor cu adevărat dedicați meseriei: Diploma de merit din partea Bibliotecii Municipale „Petru Maior” (2000), Medalia „Meritul Cultural” clasa a III-a, Categoria A - Literatură (2004), Premiul „Traian Brad” - pentru merite deosebite într-un deceniu de activitate, din partea ANBPR (2006).

Dar ceea ce contează cel mai mult sunt calitățile umane și recunoașterea lor de către cei din jur. Ori Ana Todea este *Omul, Profesionalistul și Mentorul* care ne-a influențat pe toți cei care am avut privilegiul de a-i fi aproape...

Monica Avram
Biblioteca Județeană Mureș